

К. А. Крутой (Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка)

ПРО СТІЙКІСТЬ ДЕФОРМАЦІЙ АЛГЕБР КУНЦА – ТЬОПЛІЦА

We study C^* -algebras $\mathcal{O}_{n+m}^{\hat{q}}$ generated by isometries $\{s_i\}_{i=1}^n \cup \{t_j\}_{j=1}^m$, where isometries from the same collection are orthogonal and isometries from different collections are $q_{i,j}$ -commuting. It is shown that if $|q_{i,j}| < 1$, then C^* -algebra $\mathcal{O}_{n+m}^{\hat{q}}$ is isomorphic to Cuntz–Toeplitz algebra \mathcal{O}_{n+m}^0 .

Вивчаються C^* -алгебри $\mathcal{O}_{n+m}^{\hat{q}}$, породжені ізометріями $\{s_i\}_{i=1}^n \cup \{t_j\}_{j=1}^m$, де ізометрії з одного набору ортогональні, а ізометрії з різних наборів $q_{i,j}$ -комутують. Показано, що при $|q_{i,j}| < 1$ алгебра $\mathcal{O}_{n+m}^{\hat{q}}$ ізоморфна алгебрі Кунца–Тьопліца \mathcal{O}_{n+m}^0 .

1. Вступ. У роботі [1] було введено клас інволютивних алгебр, який дозволив з єдиної точки зору підійти до вивчення різних співвідношень, які виникають, зокрема, в моделях математичної фізики, — клас алгебр з віківським упорядкуванням. Даний клас алгебр інтенсивно досліджувався у багатьох роботах (див., наприклад, [2, 6]).

Нагадаємо, що алгебра з віківським упорядкуванням — це інволютивна алгебра з твірними $\{a_j, a_j^*\}_{j=1}^n$, в якій справджуються співвідношення вигляду

$$a_i^* a_j = \delta_{i,j} 1 + \sum_{k,l=1}^n T_{i,j}^{k,l} a_l a_k^*, \quad i \leq j.$$

У повній тензорній алгебрі $\mathcal{T}(H) = \bigoplus_{k=0}^{\infty} H^{\otimes k}$, де $H = \mathbb{C}^n$ і $\{e_k\}_{k=1}^n$ — ортонормований базис для H , набір коефіцієнтів $\{T_{i,k}^{l,j}\}_{i,j,k,l=1}^n$ задає оператор T за правилом

$$T e_k \otimes e_l = \sum_{i,j=1}^n T_{i,k}^{l,j} e_i \otimes e_j.$$

Однією з відкритих проблем даної теорії є питання про стійкість класів обгортуючих C^* -алгебр при деформації оператора коефіцієнтів T . Зокрема, було доведено, що при $\|T\| < \sqrt{2} - 1$ обгортуюча C^* -алгебра ізоморфна алгебрі Кунца–Тьопліца \mathcal{O}_n^0 з відповідною кількістю твірних [2].

Гіпотеза 1 [2]. Обгортуючі C^* -алгебри алгебр з віківським упорядкуванням, оператор коефіцієнтів яких за нормою менший за одиницю, ізоморфні алгебрі Кунца–Тьопліца \mathcal{O}_n^0 з відповідною кількістю твірних.

На даний час відомо всього кілька прикладів класів алгебр, в яких ця гіпотеза справедлива для всіх T , $\|T\| < 1$.

В роботах [3, 5] вивчались алгебри вигляду

$$\mathcal{O}_n^{\hat{q}} \cong C^*(\{s_i\}_{i=1}^n), \\ s_i^* s_j = \delta_{i,j} 1 + (1 - \delta_{i,j})(q_{i,j}) s_j s_i^*, \quad |q_{i,j}| < 1, \quad i \leq j.$$

Кожній алгебрі такого вигляду можна природним чином поставити у відповідність зважений граф. Вершинам графа будуть відповідати елементи $\{s_i\}_{i=1}^n$. Якщо для двох вершин, що відповідають елементам s_i, s_j , $i < j$, коефіцієнт $q_{i,j} \neq 0$, то існує ребро, що з'єднує ці вершини з вагою $q_{i,j}$. У протилежному випадку ребро не існує. Гіпотеза 1 справедлива для алгебр, що відпо-

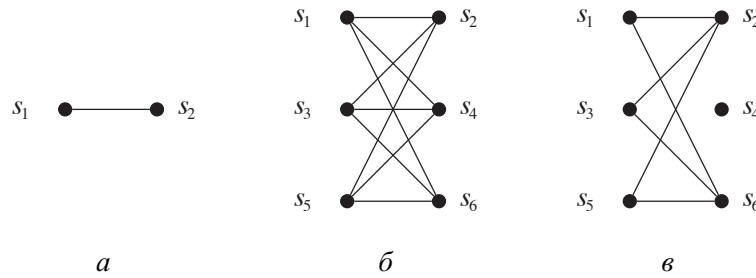

Рис. 1

відають таким графам: зваженому графу на двох вершинах [3] (див. рис. 1, а), повному дводольному графу з однаковими вагами [4] (приклад графа на шести вершинах зображено на рис. 1, б).

У даній статті ми узагальнимо результат [4] на випадок довільних дводольних графів, де ваги — довільні комплексні числа, за модулем менші за одиницю (приклад такого графа зображено на рисунку 1, в), а саме, доведемо, що відповідні обгортуючі C^* -алгебри ізоморфні алгебрі Кунца – Тьопліца з відповідною кількістю твірних.

2. Основний результат. У цьому пункті ми покажемо, що якщо граф $\mathcal{O}_{n+m}^{\hat{q}}$ дводольний, то $\mathcal{O}_{n+m}^{\hat{q}} \cong \mathcal{O}_{n+m}^0$.

Лема 1. Нехай граф алгебри $\mathcal{A} = \mathcal{O}_{n+m}^{\hat{q}}$ дводольний та ізометрії $\{s_i\}_{i=1}^n$ лежать в одній долі. Тоді для довільного $x \in \mathcal{A}$, $k \in \{1, \dots, t\}$ маємо

$$\left\| \sum_{i=1}^n q_{i,k} s_i x s_i^* \right\| < \|x\|.$$

Доведення. Оскільки ізометрії $\{s_i\}_{i=1}^n$ лежать в одній долі відповідного графа, то їхні образи ортогональні. Тоді

$$\left\| \sum_{i=1}^n q_{i,k} s_i x s_i^* \right\| \leq \max_{i=1, \dots, n} |q_{i,k}| \left\| \sum_{i=1}^n s_i x s_i^* \right\| < \left\| \sum_{i=1}^n s_i x s_i^* \right\|.$$

Доведення того, що

$$\left\| \sum_{i=1}^n s_i x s_i^* \right\| \leq \|x\|,$$

в точності повторює доведення леми 2 в роботі [4].

Теорема 1. Якщо граф дводольний, то відповідна цьому графу C^* -алгебра $\mathcal{A} = \mathcal{O}_{n+m}^{\hat{q}}$ ізоморфна алгебрі Кунца – Тьопліца \mathcal{O}_{n+m}^0 .

Доведення. Оскільки граф алгебри \mathcal{A} дводольний, то твірні можна розбити на дві множини:

$$\mathcal{A} \cong C^* (\{s_i\}_{i=1}^n \cup \{t_j\}_{j=1}^m),$$

де ізометрії $\{s_i\}_{i=1}^n$, $\{t_j\}_{j=1}^m$ задовольняють співвідношення

$$\begin{aligned} s_k^* s_l &= 0, & k \neq l, \\ t_k^* t_l &= 0, & k \neq l, \\ t_k^* s_l &= q_{k,l} s_l t_k^*. \end{aligned}$$

Нехай P — проекція на перетин ядер $\{s_i^*\}_{i=1}^n$. Оскільки $\{s_i\}_{i=1}^n$ ортогональні, то проекція має вигляд $P = 1 - \sum_{k=1}^n s_k s_k^*$. Розглянемо полярний розклад для елемента Pt_i :

$$Pt_i = \hat{t}_i c_i, \quad i \in \{1, \dots, m\},$$

де \hat{t}_i — часткова ізометрія і $c_i = |Pt_i|$. Тоді

$$c_i^2 = t_i^* Pt_i = t_i^* \left(1 - \sum_{k=1}^n s_k s_k^* \right) t_i = 1 - \sum_{k=1}^n |q_{k,i}|^2 s_k s_k^* \geq \min_k (1 - |q_{k,i}|^2) > 0,$$

тобто c_i є строго додатним і, як наслідок, оборотним, при цьому \hat{t}_i — ізометрія. Ми отримали ізометрії $\{\hat{t}_i\}_{i=1}^m$, які задовольняють співвідношення

$$\begin{aligned} \hat{t}_i^* \hat{t}_j &= 0, \quad i \neq j, \\ \hat{t}_i^* s_j &= 0. \end{aligned}$$

Побудуємо гомоморфізм $\phi: \mathcal{O}_{n+m}^0 \rightarrow \mathcal{A}$ таким чином.

Нехай $\{u_j\}_{j=1}^n \cup \{w_i\}_{i=1}^m$ — твірні в \mathcal{O}_{n+m}^0 ,

$$\begin{aligned} u_j^* u_j &= w_i^* w_i = 1, \quad i \in \{1, \dots, m\}, \quad j \in \{1, \dots, n\}, \\ u_j^* u_k &= w_i^* w_l = 0, \quad j \neq k, \quad i \neq l, \\ u_j^* w_l &= 0, \quad j \in \{1, \dots, n\}, \quad i \in \{1, \dots, m\}. \end{aligned}$$

Задамо

$$\begin{aligned} \phi(u_i) &= s_i, \quad 1 \leq i \leq n, \\ \phi(w_j) &= Pt_j c_j^{-1} = \hat{t}_j, \quad 1 \leq j \leq m. \end{aligned}$$

Наша мета — показати, що ϕ — ізоморфізм.

Покладемо $Q = 1 - P = \sum_{j=1}^n s_j s_j^*$ і запишемо полярний розклад для Pt_i :

$$t_i = \hat{t}_i c_i + Qt_i.$$

Зауважимо, що

$$Qt_i = \sum_{k=1}^n s_k s_k^* t_i = \sum_{k=1}^n q_{k,i} s_k t_i s_k^*.$$

Нехай лінійне відображення ψ_i задано таким чином:

$$\psi_i(x) = \sum_{k=1}^n q_{k,i} s_k x s_k^*.$$

Тоді вираз для \hat{t}_i можна записати, використавши ψ_i :

$$t_i = \hat{t}_i c_i + \psi_i(t_i).$$

Позначимо через $\psi_i^{(j)}$ j -ту ітерацію відображення ψ_i , тобто $\psi_i^{(j+1)} = \psi_i^{(j)} \circ \psi_i$. Ітеруючи вираз для t_i , маємо

$$t_i = \sum_{k=0}^{l-1} \psi_i^{(k)}(\hat{t}_i c_i) + \psi_i^{(l)}(t_i), \quad l \in \mathbb{N}.$$

З леми 1 випливає, що $\|\psi_i\| < 1$, тоді $\|\psi_i^{(l)}(t_i)\| \leq \|\psi_i\|^l \rightarrow 0, l \rightarrow \infty$, і t_i належить C^* -алгебрі, породженій $\{s_i\}_{i=1}^n \cup \{\hat{t}_i\}$, тобто в C^* -алгебрі \mathcal{A} маємо

$$t_i = \sum_{k=0}^{\infty} \psi_i^{(k)}(\hat{t}_i c_i).$$

Лема 2. Відображення $\hat{\phi}: \mathcal{A} \rightarrow C_{n+m}^0$, яке задається формулами

$$\begin{aligned} \hat{\phi}(s_i) &= u_i, \quad i \in \{1, \dots, n\}, \\ \hat{\phi}(t_j) &= \sum_{k=0}^{+\infty} \hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j), \quad j \in \{1, \dots, m\}, \end{aligned}$$

є гомоморфізмом, де

$$\begin{aligned} \hat{\psi}_i(x) &= \sum_{k=1}^n q_{k,i} u_k x u_k^*, \quad i \in \{1, \dots, m\}, \\ d_i = \hat{\phi}(c_i) &= \sqrt{1 - \sum_{k=1}^n q_{k,i} u_k u_k^*}, \quad i \in \{1, \dots, m\}. \end{aligned}$$

Доведення. Справді, ряд $\sum_{k=0}^{+\infty} \hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j)$ збігається, тому що

$$\left\| \sum_{k=0}^{+\infty} \hat{\psi}_j^{(k)}(x) \right\| \leq \sum_{k=0}^{+\infty} \|\hat{\psi}_j\|^k = \frac{1}{1 - \|\hat{\psi}_j\|},$$

а норма $\hat{\psi}_j$ менша за одиницю за лемою 1, оскільки ізометрії $\{u_i\}_{i=1}^n$ лежать в одній долі.

Зауважимо, що

$$\begin{aligned} u_i^* \hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j) &= u_i^* \sum_{i=1}^n q_{i,j} u_i \hat{\psi}_j^{(k-1)}(w_j d_j) u_i^* = \\ &= q_{i,j} \hat{\psi}_j^{(k-1)}(w_j d_j) u_i^* \quad \forall i \in \{1, \dots, n\} \quad \forall j \in \{1, \dots, m\}, \end{aligned}$$

тоді

$$\begin{aligned} \hat{\phi}(s_l)^* \hat{\phi}(t_j) &= u_l^* \hat{\phi}(t_j) = \sum_{k=0}^{+\infty} u_l^* \hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j) = \\ &= q_{l,j} \sum_{k=1}^{+\infty} \hat{\psi}_j^{(k-1)}(w_j d_j) u_l^* = q_{l,j} \hat{\phi}(t_j) u_l^* = q_{l,j} \hat{\phi}(t_j) \hat{\phi}(s_l)^*. \end{aligned}$$

Також

$$\hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j)^* \hat{\psi}_i^{(l)}(w_i d_i) = \sum_{l=1}^n \bar{q}_{l,j} q_{l,i} u_l \hat{\psi}_j^{(k-1)}(w_j d_j)^* \hat{\psi}_i^{(l-1)}(w_i d_i) u_l^*,$$

$$w_i^* \hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j) = \hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j)^* w_i = 0 \quad \forall j \in \{1, \dots, n\} \quad \forall i \in \{1, \dots, m\}, \quad i \neq j,$$

тоді

$$\hat{\phi}(t_k)^* \hat{\phi}(t_l) = 0, \quad k \neq l.$$

Отже, для $\{\hat{\phi}(s_i)\}_{i=1}^n$, $\{\hat{\phi}(t_j)\}_{j=1}^m$ справджуються співвідношення твірних алгебри Кунца–Тьопліца \mathcal{O}_{n+m}^0 , тому $\hat{\phi}$ задає гомоморфізм із \mathcal{A} в \mathcal{O}_{n+m}^0 .

Лему 2 доведено.

Для доведення теореми залишилося показати, що $\phi \circ \hat{\phi} = \text{id}_{\mathcal{A}}$ і $\hat{\phi} \circ \phi = \text{id}_{\mathcal{O}_{n+m}^0}$. Справді,

$$\begin{aligned} \phi \circ \hat{\phi}(s_i) &= s_i, \\ \hat{\phi} \circ \phi(u_i) &= u_i, \\ \phi \circ \hat{\phi}(t_j) &= \phi \left(\sum_{k=0}^{+\infty} \hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j) \right) = \sum_{k=0}^{+\infty} \phi \left(\hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j) \right) = \\ &= \sum_{k=0}^{+\infty} \psi_j^{(k)}(\phi(w_j d_j)) = \sum_{k=0}^{+\infty} \psi_j^{(k)}(P t_j) = t_j, \\ \hat{\phi} \circ \phi(w_j) &= \hat{\phi} \left(P t_j c_j^{-1} \right) = \hat{\phi}(P) \sum_{k=0}^{+\infty} \hat{\psi}_j^{(k)}(w_j d_j) d_j^{-1} = \\ &= \hat{\phi}(P) \hat{\psi}_j^{(0)}(w_j d_j) d_j^{-1} = \left(1 - \sum_{i=1}^n u_i u_i^* \right) w_j = w_j \\ &\quad \forall i \in \{1, \dots, n\} \quad \forall j \in \{1, \dots, m\}. \end{aligned}$$

Таким чином, ми довели, що ϕ — ізоморфізм.

Теорему 2 доведено.

Автор вдячний Василю Львовичу Островському за корисні обговорення і сприяння при підготовці цієї статті.

Література

1. P. E. T. Jorgensen, L. M. Schmitt, R. F. Werner, *Positive representations of general commutation relations allowing Wick ordering*, J. Funct. Anal., **134**, № 1, 33–99 (1995).
2. P. E. T. Jorgensen, L. M. Schmitt, R. F. Werner, *q-Canonical commutation relations and stability of the Cuntz algebra*, Pacif. J. Math., **165**, № 1, 131–151 (1994).
3. P. E. T. Jorgensen, D. P. Proskurin, Y. S. Samoilenko, *On C*-algebras generated by pairs of q-commuting isometries*, J. Phys. A, **38**, № 12, 2669–2680 (2005).
4. A. Kuzmin, V. Ostrovskiy, D. Proskurin, R. Yakymiv, *On q-tensor product of Cuntz algebras*, Preprint (2019).
5. A. Kuzmin, N. Pocheikai, *Faithfulness of the Fock representation of the C*-algebra generated by q_{ij}-commuting isometries*, J. Operator Theory, **80**, № 1, 77–93 (2018).
6. K. Dykema, A. Nica, *On the Fock representation of the q-commutation relations*, J. reine and angew. Math., **440**, 201–212 (1993).

Одержано 23.02.21